gestit cunctis diebus vite sue. Laudat non in melito meritum: qui vivit et regnat per omnia secula seculorum. Sermo in ieiunio de usu oracionis dominice Fiat voluntas tua sermo quartus

Fiat voluntas tua: sicut in celo et in terra. Voluntas domini fiebat ~~prius~~ quam prius angelos creavit faciens eosdem: postmodum in celis facta beavit. Sicut enim quod erat in principio caro non suscipiens dicitur et vero dicitur factum caro: sic voluntas illa eterna in angelo facta est: cum angelicam omnino in se absorbuit voluntatem. Quando in dicitur facta in angelo: cum angelica facta est. Hec enim illius summa felicitatis est: hic voluptatis celestis torrens. Cum divina voluntas ipsa facta est eciam angelorum: ut quemadmodum placet deo universitas conditi nec omnis huius: sic et ipsi in omnibus delectentur. Hoc igitur oramus ut sicut in celestibus facta est creaturis fiat eciam in terrenis: ut sicut angelus sic et homo adherens deo unus cum eo spiritus sit. Sed heu me quot obstacula separant. quot prohibent impedimenta. Obicit sese malicia media: obicit infirmitas: obicit concupiscencia et ignorancia nostra. Inest enim nobis a natura magis autem ab extinctione nature. affeccio quedam pessima et libido nocendi: ut in extinguibilis in veniatur in miseris animabus malicie nostris delectacio. Quando vero longius a voluntate divina. Plane chaos magnum inter nos et illam firmatum

Sermo … Fiat voluntas tua. …

est ĩ hac pte? cũ ꝑp eũ delcẽt ꝑstrẽe bñficia
⁊ ĩ gratis: nobis cõtra suggeãt affcio
crudelissiã et ĩ nocĩis velle noce' Hic oĩs ra-
dix amaritudĩs germĩat? hic ĩ iudic hinc
detraccões. hic dissenciões pullulãt: hinc
silvescũt ĩimicicie. Et hec quidẽ gmina vi-
rulenta pccĩi sẽp necesse est falce iusticie?
qua videlicz extorqueniq nobis. ne cui fa-
ciamq quod nolumq nobis fieri: sed q̃ volumq
ut faciant nobis hoĩes ⁊ nos eis eadem facia-
mq. Eradicari tñ a extirpari a cordibus
nostris oĩno nõ poterit malicia: donec in
mũdo fuerimq qui positq ẽ ĩ maligno. Co-
terit quidẽ serpẽtis caput: sed exprimi est
frequẽt calcaneo eiq ĩsidiante Secũdo
loco ipsa quoqz corruptibilis hĩuq ĩfirmitate
corporis ĩpedim̃: ne volũtas nr̃a dñe valeat
cohere. Nobis quidẽ quod molestũ sẽtimq
nõ pt nõ displice': et frequẽt ĩ hĩs volũtas
nr̃a a dĩna dissidet volũtate: cui ne peitq
adũset fortitudo ẽ nobis necã: q̃ feda spẽs
ẽ ṽtutis Nec sola ĩpedit afflicco corpis.
ĩpedit et cõcupiccẽcia: qua mltiplicibus
distrahim̃ desideriis Nõ autẽ potit ãfrac-
tuosa ⁊ angulis plena volũtas ei vniri?
q̃ rectissima ẽ ⁊ oĩodĩs ĩ distorta. Heu
me dñe deus. quia vndiqz m̃ bella ⁊ vndiqz
picula: vndiqz ĩpedimẽta. Quacũqz me

et in explicabilibus

veram nulla securitas. Et que mulcent et
que molestant timeo: Et esuries et refectio
et sompnus et vigilie. Et labor et requies mi-
litant contra me Divicias et paupertatem ne
dederis inquit sapiens: Nimirum quia utrobique
laqueus. utrobique periculum Et si respuit temperan-
cia concupiscentiam. hoc quippe in huiusmodi remedium
est: erit quidem unio iam nonnulla. sed plena
non erit Hinc et apostolus de se fatetur Ego ipse
mente servio legi dei: carne autem legi
peccati Ex parte ergo coheret et ex parte dissidet:
donec veniat quod perfectum est: et quod ex parte
est evacuetur Quarta est ignorancia: quam
et ipsam vobis plurimum adesse non ignoratis
Quo enim pacto voluntatem divinam sequar:
ubi ignoro eam Cognosco autem tamen ex parte:
et nondum sicut cognitus sum Propterea querenda
sunt nobis cum omni desiderio incrementa pru-
dencie ut magis ac magis notam faciat
nobis deus voluntatem suam: ut sciamus quod
acceptum sit ei omni tempore Hic virtutum consummacio
unionem illam tam felicem. tam desiderabilem
consummabit. ut sit nobis cum deo una voluntas
et quecumque ei placet placeat sit et nobis: atque
hoc nobis erit ut de angelis superdictum est.
omnino perfecta iocunditas Oramus autem ut adveniat

regni dei: quo videlicet nobis plena sit de regni potestate securitas. Ut autem petimus ut sanctificetur nomen eius: quod super nos in eius notitiam perpetue concupiscimus: ubi nimirum in nobis in nobis et felix securitas et secura felicitas: in eum quod super nos est tota iam spiritus vehementia rapiemur. Sanctificetur nomen tuum. Nomen eius gloria. Et illa quam nominis sancta. Fiet tamen dicitur sancta gloria eius. cum in sanctitate glorificatur a nobis: sicut et voluntatem eius que eterna est in nobis fieri postulamus. Hoc ergo primum petimus fieri quod maximum est: ut nobis glorie illius in notescat sanctitas illibata. Exinde quod ad nos spectat optamus: et regni potestatem propter securitatem: et voluntatis eius in nobis perfectionem propter iocunditatem. Sed quia necdum illa perfectione gaudentes. non sine magno labore divine possumus obtemperare voluntati: opus est pane cotidiano. Sepius quoque aberrantes ab ea. et delinquentes hoc est derelinquentes eam: necessario pro indulgencia supplicamus dicentes Dimitte nobis debita nostra etc. At ne forte in eadem recidamus. post acceptam veniam peccatorum: orandus a nobis idem ipse est. ne inducat nos in temptacionem: sed magis educat nos et liberet nos a malo. De triplici coherencia vinculorum clavorum et glutinis. Sermo quintus